

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาวินัยนักเรียนด้านการแต่งกายและการรักษาความสะอาด โรงเรียนหนองจรเข้เรืองศิลป์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3 ในครั้งนี้ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามระยะเวลาการดำเนินงาน ดังนี้

1. การสำรวจสภาพปัญหา
2. การจัดกิจกรรมพัฒนาวินัยนักเรียนด้านการแต่งกายและการรักษาความสะอาด โรงเรียนหนองจรเข้เรืองศิลป์

การสำรวจสภาพปัญหา

การดำเนินการสำรวจสภาพปัจจุบันปัญหามีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพปัญหาเกี่ยวกับวินัยนักเรียนด้านการแต่งกายและการรักษาความสะอาด โรงเรียนหนองจรเข้เรืองศิลป์ เพื่อนำไปเป็นข้อมูลสำหรับการพัฒนาวินัยของนักเรียนให้อยู่ในระดับที่ดีขึ้น โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการ ดังนี้

1. ประชุมร่วมกับกลุ่มผู้ร่วมวิจัย คือ ครูผู้สอนของโรงเรียนหนองจรเข้เรืองศิลป์ ในวันที่ 2 พฤศจิกายน 2554 เพื่อปรึกษาหารือและสำรวจสภาพปัญหาเกี่ยวกับวินัยนักเรียนด้านการแต่งกายและการรักษาความสะอาด พร้อมทั้งศึกษาจากแบบรายงานการประเมินตนเอง ประจำปีการศึกษา 2553 รายงานการประเมินคุณภาพภายนอกสถานศึกษาจาก สมศ. และแบบสอบถาม ในระหว่างของการประชุมนั้น ผู้วิจัยได้ชี้แจงให้กลุ่มผู้ร่วมวิจัยทราบถึงเหตุผล ความสำคัญ และวัตถุประสงค์ของการดำเนินการวิจัยในครั้งนี้ ว่าเกี่ยวข้องโดยตรงกับการพัฒนาคุณภาพของนักเรียนและถือเป็นหน้าที่หลักที่ครูผู้สอนต้องร่วมกันดำเนินการเพื่อให้ผลแห่งการพัฒนาคุณภาพมากที่สุด จากนั้นผู้วิจัยได้แจกแบบสอบถามเพื่อสำรวจข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมด้านการแต่งกายและการรักษาความสะอาดของนักเรียนโรงเรียนหนองจรเข้เรืองศิลป์ โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน ประกอบด้วย ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับความมีวินัยนักเรียนด้านการแต่งกาย และการรักษาความสะอาด โรงเรียนหนองจรเข้เรืองศิลป์ ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ ตอนที่ 2 ประกอบด้วยข้อมูลจาก

ความคิดเห็นของกลุ่มผู้ร่วมวิจัย ข้อมูลจากรายงานการประเมินตนเองของสถานศึกษา (SAR) และข้อมูลจากรายงานการประเมินคุณภาพภายนอกสถานศึกษา จาก สมศ. เพื่อให้กลุ่มผู้ร่วมวิจัยได้สำรวจพฤติกรรมของนักเรียนว่ามีปัญหาอยู่ในระดับใดและมีประเด็นใดบ้างที่ต้องได้รับการพัฒนาให้อยู่ในระดับที่ดีขึ้นไป จากนั้นได้ร่วมสนทนากับกลุ่มผู้ร่วมวิจัยด้วยบรรยากาศที่เป็นกันเองและเปิดโอกาสให้แต่ละคนได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับด้านวินัยด้านการแต่งกาย และการรักษาความสะอาดของนักเรียนในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมา ซึ่งในระหว่างนั้น กลุ่มผู้ร่วมวิจัยแต่ละคนได้แสดงความคิดเห็นอย่างหลากหลายเกี่ยวกับพฤติกรรมของนักเรียน ซึ่งเกี่ยวข้องโดยตรงกับวินัยด้านการแต่งกายและการรักษาความสะอาดของนักเรียนทั้งที่เป็นพฤติกรรมที่ปรากฏในระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภายในห้องเรียนและพฤติกรรมที่ปรากฏในระหว่างการปฏิบัติกิจกรรมภายนอกห้องเรียน พร้อมกันนี้ผู้วิจัยก็ได้บันทึกความคิดเห็นของกลุ่มผู้ร่วมวิจัยแต่ละคนไว้อย่างละเอียดเพื่อนำไปวิเคราะห์ถึงประเด็นสำคัญ โดยภาพรวมอันจะนำไปสู่การกำหนดเป็นปัญหาที่เกี่ยวกับวินัยด้านการแต่งกายและการรักษาความสะอาดของนักเรียน ซึ่งจะต้องได้รับการแก้ไขต่อไป

ผู้วิจัยได้นำข้อมูลจากการรายงานของโรงเรียนมาดำเนินการวิเคราะห์ และสรุปผลเพื่อทราบพฤติกรรมด้านการแต่งกายและการรักษาความสะอาดของนักเรียน โรงเรียนหนองจระเข้เรื่องศิลป์ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในขั้นตอนต่างๆ ปรากฏดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ผลการสำรวจสภาพปัจจุบันปัญหาพฤติกรรมด้านการแต่งกายของนักเรียน
โรงเรียนหนองจระเข้เรื่องศิลป์

พฤติกรรมด้านการแต่งกาย และการรักษา ความสะอาดของนักเรียน	ระดับปัญหาพฤติกรรม		
	\bar{X}	S.D.	แปลความ
1.พฤติกรรมด้านการแต่งกาย			
1.1 แต่งกายถูกต้องตามระเบียบ			
1.1.1 นักเรียนไว้ผมยาวเกินระเบียบที่โรงเรียนกำหนด	4.80	0.69	มากที่สุด
1.1.2 นักเรียนไว้ทรงผมถูกต้องตามระเบียบของโรงเรียน	3.45	0.45	ปานกลาง
1.1.3 นักเรียนใช้น้ำมัน เจล แต่งทรงผม หรือย้อม	3.40	0.60	ปานกลาง
สีผม			
1.1.4 นักเรียนแต่งหน้าและใช้เครื่องสำอางเกินความ จำเป็น	3.00	0.58	ปานกลาง

ตารางที่ 4 (ต่อ)

พฤติกรรมด้านการแต่งกาย และการรักษา ความสะอาดของนักเรียน	ระดับปัญหาพฤติกรรม		
	\bar{X}	S.D.	แปลความ
1.1.5 นักเรียนสวมชุดกีฬามาเรียนในวันที่ไม่มีชั่วโมง เรียนพลศึกษา	4.41	0.92	มาก
1.1.6 นักเรียนสวมรองเท้า ถุงเท้าเข็มขัดถูกต้องตาม ระเบียบของโรงเรียน	2.31	0.42	น้อย
1.1.7 นักเรียนปล่อยเสื้อลอยชายออกนอกกางเกง	4.95	0.80	มากที่สุด
1.1.8 นักเรียนใช้เครื่องประดับตกแต่งร่างกายเกินความ จำเป็น	3.11	0.61	ปานกลาง
1.1.9 นักเรียนปักชื่อ-สกุล อักษรย่อ โรงเรียนอย่าง ครบถ้วน	3.47	0.52	ปานกลาง
1.1.10 การสวมใส่รองเท้าเหยียบส้นหรือรองเท้าแตะ มาโรงเรียน	4.68	0.49	มากที่สุด
1.2 แต่งกายสะอาด			
1.2.1 การรักษาความสะอาดของร่างกาย	3.20	0.73	ปานกลาง
1.2.2 การรักษาความสะอาดของฟัน	4.49	0.91	มากที่สุด
1.2.3 การรักษาความสะอาดของเล็บมือ เล็บเท้า	4.47	0.69	มาก
1.2.4 การรักษาความสะอาดของผม	4.67	0.65	มากที่สุด
1.2.5 การรักษาความสะอาดของเสื้อผ้า	4.85	0.45	มากที่สุด
1.2.6 การรักษาความสะอาดของถุงเท้า รองเท้า	3.40	0.90	ปานกลาง
1.2.7 นักเรียนขีดเขียนหรือวาดภาพบนเสื้อผ้าและร่างกาย	3.42	0.64	ปานกลาง
1.2.8 การล้างมือก่อนและหลังรับประทานอาหาร	3.40	0.60	ปานกลาง
1.2.9 การดูแลรักษาความสะอาดผิวพรรณ	3.49	0.70	ปานกลาง
1.2.10 การเอาใจใส่ต่ออนามัยส่วนบุคคล	3.44	0.59	ปานกลาง
รวม	3.82	0.65	มาก

จากตารางที่ 4 พบว่า ปัญหาพฤติกรรมด้านการแต่งกายของนักเรียนโรงเรียนหนองจระเข้เรื่องศิลป์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.82$) ปัญหาพฤติกรรมที่นักเรียนแสดงออกด้านการแต่งกาย ที่มีค่าเฉลี่ยมากกว่าประเด็นอื่นๆ เรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก คือ นักเรียนปล่อยเสื้อลอยชายออกนอกกางเกง ($\bar{X}=4.95$) การรักษาความสะอาดของเสื้อผ้า ($\bar{X}=4.85$) และนักเรียนไว้ผมยาวเกินระเบียบที่โรงเรียนกำหนด ($\bar{X}=4.80$) ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพฤติกรรมด้านการแต่งกายถูกต้องตามระเบียบ ปัญหาพฤติกรรมที่นักเรียนแสดงออกด้านการแต่งกาย ที่มีค่าเฉลี่ยมากกว่าประเด็นอื่นๆ เรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก คือ นักเรียนปล่อยเสื้อลอยชายออกนอกกางเกง ($\bar{X}=4.95$) นักเรียนไว้ผมยาวเกินระเบียบที่โรงเรียนกำหนด ($\bar{X}=4.80$) การสวมใส่รองเท้าเหยียบส้นหรือรองเท้าแตะ มาโรงเรียน ($\bar{X}=4.68$)

พฤติกรรมด้านแต่งกายสะอาด ปัญหาพฤติกรรมที่นักเรียนแสดงออกด้านการแต่งกายสะอาดที่มีค่าเฉลี่ยมากกว่าประเด็นอื่นๆ เรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่ามีปัญหามาก 3 ลำดับแรก คือ การรักษาความสะอาดของเสื้อผ้า ($\bar{X}=4.85$) การรักษาความสะอาดของผม ($\bar{X}=4.67$) และการดูแลรักษาความสะอาดของฟัน ($\bar{X}=4.49$) ตามลำดับ

ตารางที่ 5 ผลการสำรวจสภาพปัจจุบันปัญหาพฤติกรรมด้านการรักษาความสะอาดของนักเรียนโรงเรียนหนองจระเข้เรื่องศิลป์

พฤติกรรมด้านการรักษาความสะอาดของนักเรียน	ระดับปัญหาพฤติกรรม		
	\bar{X}	S.D.	แปลความ
2. พฤติกรรมด้านการรักษาความสะอาด			
2.1 การให้ความสำคัญกับการรักษาความสะอาดของบริเวณ โรงเรียน ห้องเรียน	2.45	0.64	น้อย
2.2 การรู้จักรักษาความสะอาดบริเวณ โรงเรียน ห้องเรียน	3.39	0.57	ปานกลาง
2.3 การมีส่วนร่วมในการพัฒนาและปรับปรุงสภาพแวดล้อมในโรงเรียน	2.47	0.59	น้อย
2.4 การไม่ขีดเขียน โต๊ะ เก้าอี้ ฝาผนังอาคารและห้องส้วม	3.45	0.72	ปานกลาง

ตารางที่ 5 (ต่อ)

พฤติกรรมด้านการรักษาความสะอาดของนักเรียน	ระดับปัญหาพฤติกรรม		
	\bar{X}	S.D.	แปลความ
2.5 การดักเตือนเพื่อนเมื่อพบพฤติกรรมไม่เหมาะสมเกี่ยวกับการรักษาความสะอาดของสภาพแวดล้อม	3.39	0.74	ปานกลาง
2.6 การให้ความสนใจและเอาใจใส่เก็บกวาดขยะในบริเวณที่ตนเองรับผิดชอบ	2.48	0.68	น้อย
2.7 การจัดทำป้ายนิเทศรณรงค์การรักษาความสะอาด	2.45	0.79	น้อย
2.8 การช่วยเหลือกันเก็บขยะทันทีเมื่อพบเห็นของตกหล่นตามบริเวณโรงเรียน	3.41	0.81	ปานกลาง
2.9 การช่วยกันปรับปรุงสภาพแวดล้อมของบริเวณที่ได้รับมอบหมาย	3.48	0.88	ปานกลาง
2.10 การช่วยกันจัดบรรยากาศในบริเวณที่ตนรับผิดชอบให้น่าอยู่	2.47	0.61	น้อย
รวม	2.94	0.56	ปานกลาง

จากตารางที่ 5 พบว่า ปัญหาพฤติกรรมด้านการรักษาความสะอาดของนักเรียนโรงเรียนหนองจรเข้เรืองศิลป์ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.94$) ปัญหาพฤติกรรมที่นักเรียนแสดงออกด้านการรักษาความสะอาด ที่มีค่าเฉลี่ยมากกว่าประเด็นอื่นๆ เรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก คือ การช่วยกันปรับปรุงสภาพแวดล้อมของบริเวณที่ได้รับมอบหมาย ($\bar{X}=3.48$) การไม่ขีดเขียนโต๊ะ เก้าอี้ ฝาผนังอาคารและห้องส้วม ($\bar{X}=3.45$) และการช่วยเหลือกันเก็บขยะทันทีเมื่อพบเห็นของตกหล่นตามบริเวณโรงเรียน ($\bar{X}=3.41$) ตามลำดับ

นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังได้นำเอาประเด็นต่างๆ ที่กลุ่มผู้ร่วมวิจัยแต่ละคนได้แสดงความคิดเห็นมาวิเคราะห์เพื่อทราบปัญหาที่สำคัญต่างๆ โดยภาพรวมว่ามี ประเด็นใดบ้างที่ทราบว่าเป็นปัญหาและต้องได้รับการปรับปรุงและพัฒนาให้อยู่ในระดับที่ดีขึ้น และผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลดังกล่าว ปรากฏประเด็นปัญหาที่เกี่ยวกับวินัยนักเรียนด้านการแต่งกายและการรักษาความสะอาด เช่น นักเรียนสวมชุดกีฬามาเรียนในวันที่ไม่มีชั่วโมงเรียนพลศึกษา การรักษาความสะอาดของเล็บมือ เล็บเท้า การรู้จักรักษาความสะอาดบริเวณโรงเรียน

ห้องเรียน และการดักเตือนเพื่อนเมื่อพบพฤติกรรมไม่เหมาะสมเกี่ยวกับการรักษาความสะอาดของสภาพแวดล้อม เป็นต้น

ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลให้กับกลุ่มผู้ร่วมวิจัยทราบ เพื่อให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมว่าปัญหาที่พบดังกล่าวสอดคล้องกับความเป็นจริงที่เกิดขึ้นหรือต้องเพิ่มเติมในประเด็นใดบ้าง และจากการพิจารณา โดยกลุ่มผู้วิจัยแต่ละคน ได้มติร่วมกันว่าเป็นประเด็นปัญหาที่สอดคล้องกับความเป็นจริงที่สมควรได้รับการปรับปรุงและพัฒนาให้อยู่ในระดับที่ดีขึ้นไป

2. ศึกษาข้อมูลจากรายงานผลการประเมินคุณภาพภายนอกสถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) ด้านผู้เรียน (ระดับมัธยมศึกษา) ในมาตรฐานที่ 1 ผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์ ซึ่งปรากฏว่าคุณภาพของนักเรียนด้านคุณธรรมจริยธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์ อยู่ในระดับพอใช้ โดยพบว่า นักเรียนชายปล่อยเสื้อลอยชายสวมรองเท้าแตะ ไม่ใส่ถุงเท้า ไว้ผมยาว นักเรียนหญิงสวมใส่เครื่องประดับของมีค่ามาโรงเรียน ไว้เล็บยาว ไว้ผมยาวไม่ผูกโบว์ ซึ่งการปฏิบัติตนยังไม่ถูกต้องตามระเบียบของโรงเรียน ข้อมูลที่ได้จากการบันทึกความคิดเห็นของกลุ่มผู้ร่วมวิจัยในระหว่างการประชุม ปรึกษาหารือกัน ปรากฏดังนี้

“นักเรียนขาดการมีส่วนร่วมในการพัฒนาและปรับปรุงสภาพแวดล้อมในโรงเรียน”

(ครูผู้สอน. 8 พฤศจิกายน 2554 : บันทึก)

“นักเรียนขาดความสนใจ และการเอาใจใส่ในการเก็บกวาดขยะในบริเวณที่ตนเองรับผิดชอบ”

(ครูผู้สอน. 8 พฤศจิกายน 2554 : บันทึก)

“นักเรียนเรียนขาดการดูแลรักษาร่างกายและสุขภาพตนเอง”

(ครูผู้สอน. 8 พฤศจิกายน 2554 : บันทึก)

“นักเรียนไม่เชื่อฟังและไม่ปฏิบัติตามกฎระเบียบของโรงเรียนในเรื่องของการแต่งกาย เช่น การ ใส่เครื่องประดับมาโรงเรียน ย้อมสีผม จัดเขียนชายเสื้อนักเรียน”

(ครูผู้สอน. 8 พฤศจิกายน 2554 : บันทึก)

สรุปผลการดำเนินงานในระยะที่ 1 การสำรวจสภาพปัจจุบันปัญหาซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพปัญหาเกี่ยวกับวินัยนักเรียนด้านการแต่งกายและการรักษา

ความสะอาด โรงเรียนหนองจระเข้เรื่องศิลป์ โดยการประชุมปรึกษาหารือร่วมกับกลุ่มผู้ร่วมวิจัย และศึกษาข้อมูลจากรายงานผลการประเมินคุณภาพนอกสถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) ด้านผู้เรียน (ระดับมัธยมศึกษา) ซึ่งพบว่า โดยภาพรวมนักเรียนยังมีพฤติกรรมที่เกี่ยวกับวินัยด้านการแต่งกาย และการรักษาความสะอาด แยกตามกรอบแนวคิดที่กำหนดไว้ ดังนี้

2.1 ด้านการแต่งกาย

2.1.1 การแต่งกายถูกต้องตามระเบียบ พบว่าปัญหาพฤติกรรมที่นักเรียนแสดงออกด้านการแต่งกาย ที่มีค่าเฉลี่ยมากกว่าประเด็นอื่นๆ เรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก คือ นักเรียนปล่อยเสื้อลอยชายออกนอกกางเกง นักเรียนไว้ผมยาวเกินระเบียบที่โรงเรียนกำหนด การสวมใส่รองเท้าเหยียบส้นหรือรองเท้าแตะมาโรงเรียน และนักเรียนสวมชุดกีฬามาเรียนในวันที่ไม่มีชั่วโมงเรียนพลศึกษา

2.1.2 การแต่งกายสะอาด พบว่าปัญหาพฤติกรรมที่นักเรียนแสดงออกด้านการแต่งกายสะอาดที่มีค่าเฉลี่ยมากกว่าประเด็นอื่นๆ เรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่ามีปัญหา คือ การรักษาความสะอาดของเสื้อผ้า การรักษาความสะอาดของผม และการรักษาความสะอาดของฟัน และการรักษาความสะอาดของเล็บมือ เล็บเท้า

2.2.2 ด้านการรักษาความสะอาดบริเวณ พบว่าปัญหาพฤติกรรมที่นักเรียนแสดงออกด้านการรักษาความสะอาด ที่มีค่าเฉลี่ยมากกว่าประเด็นอื่นๆ เรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก คือ การช่วยกันปรับปรุงสภาพแวดล้อมของบริเวณที่ได้รับมอบหมาย การไม่ขีดเขียนโต๊ะ เก้าอี้ ฝาผนังอาคารและห้องส้วม และการช่วยเหลือกันเก็บขยะทันทีเมื่อพบเห็นของตกหล่นตามบริเวณโรงเรียน การรู้จักรักษาความสะอาดบริเวณโรงเรียน ห้องเรียน และการตักเตือนเพื่อนเมื่อพบพฤติกรรมไม่เหมาะสมเกี่ยวกับการรักษาความสะอาดของสภาพแวดล้อม เป็นต้น

การจัดกิจกรรมพัฒนาวินัยนักเรียนด้านการแต่งกายและการรักษาความสะอาด

การจัดกิจกรรมพัฒนาวินัยนักเรียนด้านการแต่งกายและการรักษาความสะอาด มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาวินัยนักเรียนด้านการแต่งกายและการรักษาความสะอาดของนักเรียนโรงเรียนหนองจระเข้เรื่องศิลป์ ในระหว่าง เดือนธันวาคม 2554 - เดือนกุมภาพันธ์ 2555 ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการ โดยการนำประเด็นปัญหาที่พบจากการสำรวจสภาพปัจจุบันปัญหาที่เกี่ยวข้องกับวินัยนักเรียนด้านการแต่งกาย และการรักษาความสะอาด แล้วแยกประเด็นปัญหาให้สอดคล้อง

กับกรอบแนวคิดที่กำหนดไว้ คือ ด้านการแต่งกาย และการรักษาความสะอาด จากนั้นได้ประชุมปรึกษาหารือกับกลุ่มผู้ร่วมวิจัยเพื่อร่วมกันกำหนดกิจกรรมที่เหมาะสม ให้สอดคล้องกับวัยและความสามารถด้านการปฏิบัติของนักเรียน ซึ่งด้านความสะอาดที่ทางโรงเรียนตั้งขึ้นมา ดังนี้ การให้ความสำคัญกับการรักษาความสะอาดของบริเวณโรงเรียน ห้องเรียน และการรู้จักรักษาความสะอาดบริเวณโรงเรียน ห้องเรียน เป็นต้น

การปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ ตามกรอบแนวคิดที่กำหนดไว้ ผู้วิจัยร่วมกับกลุ่มผู้ร่วมวิจัยได้ดำเนินการ โดยการแจ้งให้นักเรียนทราบถึงสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นซึ่งเกี่ยวข้องโดยตรงกับความมีระเบียบวินัยของนักเรียน โดยเฉพาะเรื่องของการแต่งกาย และด้านการรักษาความสะอาด ซึ่งถือว่าเป็นคุณธรรมระดับพื้นฐานประการหนึ่งที่จะช่วยพัฒนานักเรียนให้เป็นผู้มีระเบียบวินัยและสามารถปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จลุล่วงตามวัตถุประสงค์ของกิจกรรมที่กำหนดไว้ จากนั้นได้แจ้งถึงวัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรม แนวทางการปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ และการติดตามผลการปฏิบัติงานตามกิจกรรมที่ได้รับมอบหมาย โดยมีครูที่ปรึกษาและครูเวรประจำวันเป็นผู้คอยกำกับดูแลการปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียนอย่างใกล้ชิด และรายละเอียดกิจกรรมต่างๆ ปรากฏดังนี้

1. ด้านการแต่งกาย

1. ด้านการแต่งกายถูกต้องตามระเบียบและสะอาด

1.1 กิจกรรมตรวจสอบเครื่องแต่งกายนักเรียนหน้าเสาธง มีวัตถุประสงค์

เพื่อพัฒนาวินัยนักเรียนด้านการแต่งกาย และการรักษาความสะอาด ให้เป็นผู้มีวินัยในเรื่องการแต่งกายให้ถูกต้องตามระเบียบที่โรงเรียนกำหนดไว้ ซึ่งมีผลสืบเนื่องจากนักเรียนมักจะปล่อยเสื้อลอยชายออกนอกกางเกง การไม่รักษาความสะอาดของเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย และนักเรียนไว้ผมยาวเกินระเบียบที่โรงเรียนกำหนด การดำเนินการตรวจสอบเครื่องแต่งกายนักเรียนหน้าเสาธงให้โดยมอบหมายหน้าที่ให้กลุ่มผู้ร่วมวิจัยซึ่งเป็นครูประจำชั้นหรือครูเวรประจำวัน และคณะกรรมการนักเรียนได้ชี้แจงแนะนำ กำกับดูแลนักเรียนอย่างใกล้ชิด โดยในตอนเช้ากลุ่มผู้ร่วมวิจัยซึ่งทำหน้าที่ครูเวรประจำวันและยืนรอรับนักเรียนที่หน้าประตูโรงเรียนคอยสำรวจความเรียบร้อยเกี่ยวกับการแต่งกายของนักเรียนก่อนที่จะอนุญาตให้นักเรียนเดินเข้าโรงเรียน ส่วนครูที่ปรึกษาประจำชั้นก็คอยกำกับดูแลนักเรียนเกี่ยวกับความเรียบร้อยด้านการแต่งกายของนักเรียน ทั้งที่อยู่ภายในห้องเรียนและภายนอกห้องเรียนเช่นเดียวกัน และถ้าพบว่า มีนักเรียนคนใดยังไม่ปฏิบัติตามก็ให้แก้ไขในทันทีที่พบเห็น พร้อมทั้งชี้แจงให้นักเรียนได้รับทราบถึงผลดีของการปฏิบัติตามกิจกรรมและผลเสียของการไม่ปฏิบัติตามกิจกรรมที่กำหนดไว้

เช่นเดียวกันและพร้อมกับบันทึกเป็นข้อมูลหรือแนวทางเพื่อพัฒนา ติดต่อบริษัทงาน ในการสร้างความตระหนัก ความเข้าใจและกระตุ้น โดยกลุ่มผู้ร่วมวิจัยต่อไป

ผลจากการดำเนินการ พบว่า ในระยะแรก นักเรียนยังไม่กระตือรือร้นในการปฏิบัติกิจกรรม แต่เมื่อได้รับฟังคำชี้แจงและการกำกับดูแลจากครูอย่างใกล้ชิด จริงจัง และต่อเนื่อง ปรากฏว่า นักเรียนส่วนมากให้ความร่วมมือในการปฏิบัติกิจกรรมเป็นอย่างดี ดังจะเห็นได้จากการที่นักเรียนจะแต่งกายอย่างถูกต้องตามระเบียบที่โรงเรียนกำหนดทั้งก่อนเข้ามาภายในบริเวณโรงเรียนและขณะที่อยู่ภายในบริเวณโรงเรียน ไม่ว่าจะเป็นการสวมใส่รองเท้าและถุงเท้าอย่างเรียบร้อย การเก็บขยะลงในขอบกางเกง เป็นต้น ดังจะเห็นได้จากความคิดเห็นจากการสัมภาษณ์ และผลจากการสังเกตการกิจกรรมตรวจสอบเครื่องแต่งกายนักเรียนหน้าเสาธง โดยครูผู้สอนซึ่งเป็นกลุ่มผู้ร่วมวิจัย ในตารางที่ 6

ตารางที่ 6 ผลการสังเกตพฤติกรรมเกี่ยวกับการแต่งกายและการรักษาความสะอาดของนักเรียน กิจกรรมตรวจสอบเครื่องแต่งกายหน้าเสาธงให้ถูกต้องตามระเบียบ

ข้อ	พฤติกรรมที่แสดงออก	ระดับการปฏิบัติ		
		\bar{X}	S.D.	แปลความ
1	ไม่ปล่อยชายเสื้อออกนอกกางเกง	4.30	0.43	มาก
2	ไม่เดินเหยียบเส้นรองเท้า	3.60	0.51	มาก
3	ไม่ใช่เครื่องสำอางที่ไม่เหมาะสมกับสภาพนักเรียน	3.80	0.89	มาก
4	ไม่ใช่เครื่องประดับที่ไม่เหมาะสมกับสภาพนักเรียน	3.40	0.67	ปานกลาง
5	ใส่ชุดที่ไม่ตรงตามวันที่กำหนด	4.00	0.68	มาก
6	การรักษาความสะอาดของร่างกาย	3.20	0.73	ปานกลาง
7	การรักษาความสะอาดของฟัน	3.49	0.91	ปานกลาง
8	การรักษาความสะอาดของเล็บมือ เล็บเท้า	4.20	0.69	มาก
9	การรักษาความสะอาดของผม	3.67	0.65	มาก
10	การรักษาความสะอาดของเสื้อผ้า	3.85	0.45	มาก
โดยภาพรวม		3.75	0.68	มาก

จากตารางที่ 6 พบว่า นักเรียนโรงเรียนหนองจรเข้เรื่องศิลป์ มีพฤติกรรมที่แสดงออกด้านการแต่งกายและการรักษาความสะอาดในกิจกรรมการตรวจเครื่องแต่งกายหน้าเสาธงโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.75$) เมื่อพิจารณาเป็นรายพฤติกรรม พบว่าพฤติกรรมที่นักเรียนแสดงออกซึ่งมีค่าเฉลี่ยมากกว่าประเด็นอื่นๆ เรียงลำดับตามค่าเฉลี่ย 3 ลำดับแรก คือ ไม่ปล่อยขชายเสื้อออกนอกกางเกง ($\bar{X} = 4.30$) การรักษาความสะอาดของเล็บมือ เล็บเท้า ($\bar{X} = 4.20$) ใส่ชุดที่ไม่ตรงตามวันที่กำหนด ($\bar{X} = 4.00$)

ส่วนข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์ผลการบันทึกเพิ่มเติมประกอบการสังเกตพฤติกรรมนักเรียน ปรากฏดังนี้

“หนูว่าน่าจะมีการรณรงค์เรื่องการแต่งกายเพราะมีส่วนผลักดันให้เพื่อนๆ ร่วมใจกันแต่งกายอย่างถูกต้องและเป็นระเบียบ เมื่อการแต่งกายเป็นระเบียบ บรรยากาศภายในโรงเรียนและห้องเรียนก็น่าเรียน หนูชอบมากค่ะ”

(นักเรียนชั้น ม.1. 20 ธันวาคม 2554 : บันทึก)

“ผมว่ากิจกรรมนี้ดีมากครับ ส่งเสริมให้นักเรียนแต่งกายถูกระเบียบมากขึ้นจนเพื่อนๆ ในห้องหันมาใส่ใจกับการแต่งกาย และยังคุณครูเข้ามาทำความเข้าใจเรื่องการแต่งกายและการรักษาสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียน ยิ่งทำให้ทุกคนมีจิตสำนึกในการแต่งกายถูกระเบียบและรักษาสิ่งแวดล้อมมากยิ่งขึ้น”

(นักเรียนชั้น ม.2. 20 ธันวาคม 2554 : บันทึก)

“ในระยะเวลาเริ่มต้นกิจกรรมนักเรียนมักจะไม่ค่อยให้ความร่วมมือ แต่เมื่อได้รับคำแนะนำและการกำกับติดตามอย่างต่อเนื่องทำให้การแต่งกายของนักเรียนเป็นระเบียบมากขึ้น

(ครูผู้สอน. 20 ธันวาคม 2554 : บันทึก)

“เมื่อพบว่านักเรียนแต่งกายไม่ถูกระเบียบก่อนเข้ามาในโรงเรียนก็จะแนะนำและให้แต่งกายใหม่”

(ครูผู้สอน. 20 ธันวาคม 2554 : บันทึก)

“นักเรียนจะค่อยๆ ปรับปรุงตนเองเกี่ยวกับการแต่งกายให้ถูกต้องตามระเบียบของโรงเรียนจะดูเป็นระเบียบมากขึ้น”

(ครูผู้สอน. 20 ธันวาคม 2554 : บันทึก)

สรุปผลการจัดกิจกรรมตรวจเครื่องแต่งกายหน้าเสาธง ปรากฏว่า นักเรียนโรงเรียนหนองจรเข้เรื่องศิลป์ ต่างให้ความร่วมมือในระหว่างการปฏิบัติกิจกรรมด้วยความกระตือรือร้นเพิ่มขึ้นเป็นระยะๆ ทำให้ผลการดำเนินงานอยู่ในระดับที่น่าพอใจเป็นอย่างยิ่ง

ดังนั้น เห็น ได้จากการที่นักเรียน ไม่ปล่อยชายเสื้อออกนอกกางเกง การรักษาความสะอาดของเล็บมือ เล็บเท้า ใส่ชุดที่ไม่ตรงตามวันที่กำหนด การรักษาความสะอาดของเสื้อผ้า และไม่ให้เครื่องประดับที่ไม่เหมาะกับสภาพนักเรียน

1.1.2 การจัดกิจกรรมสอนสอดแทรก มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาวินัยด้านการแต่งกายและการรักษาความสะอาดของนักเรียน ซึ่งมีผลมาจากการสำรวจข้อมูลจากแบบสอบถาม ที่นักเรียนส่วนมากนักเรียนปล่อยเสื้อลอยชายออกนอกกางเกง นักเรียนไว้ผมยาวเกินระเบียบที่โรงเรียนกำหนด การรักษาความสะอาดของเสื้อผ้า การรักษาความสะอาดของผผม การช่วยกันปรับปรุงสภาพแวดล้อมของบริเวณที่ได้รับมอบหมาย และการไม่ขีดเขียนโต๊ะ เก้าอี้ ฝาผนังอาคารและห้องส้วม ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการโดยประสานกับกลุ่มผู้ร่วมวิจัย ซึ่งเป็นครูที่ปรึกษาและครูผู้สอนในรายวิชาต่าง ๆ ได้สอนสอดแทรกเกี่ยวกับการแต่งกายให้ถูกต้องตามระเบียบ และสะอาด ในช่วงชั่วโมงเรียน โดยชี้แจงหรือย้ำให้นักเรียนทราบถึงประโยชน์ คุณค่า และความสำคัญของการแต่งกายที่ถูกต้องตามระเบียบ และสะอาด การมีบุคลิกภาพที่ดีเหมาะสมกับวัย และโอกาส รวมไปถึงได้รับทราบเกี่ยวกับวิธีการหรือแนวทางการรักษาความสะอาดเครื่องแต่งกายที่ถูกวิธี มีการจัดกิจกรรมประกวดนักเรียนที่มีพฤติกรรมเกี่ยวกับวินัยดีเด่น ด้านการต่างกายถูกต้องตามระเบียบ และสะอาดทุกสิ้นเดือน เพื่อประกาศยกย่องเชิดชูเกียรติแก่นักเรียนในแต่ละชั้นเรียน และมอบเกียรติบัตรเมื่อสิ้นปีการศึกษา มีการประชาสัมพันธ์ให้ครู เพื่อนๆ ผู้ปกครอง คณะกรรมการสถานศึกษา และชุมชนได้รับทราบ เพื่อเป็นแบบอย่างที่ดีสำหรับนักเรียน โรงเรียนหนองจรเข้เรื่องศิลป์ และชุมชนต่อไป

ผลจากการดำเนินการ พบว่า นักเรียนโรงเรียนหนองจรเข้เรื่องศิลป์ให้ความสำคัญและความร่วมมือกับการแต่งกายถูกต้องตามระเบียบ สะอาด รู้จักการรักษาความสะอาดของร่างกาย และเครื่องแต่งกาย ดังจะเห็นได้จากผลการตรวจเครื่องแต่งกายและตรวจร่างกาย โดยครูประจำชั้น พบว่า นักเรียน จะแต่งกายด้วยเสื้อผ้าที่สะอาด ตัดเล็บมือ เล็บเท้าให้สั้น ตัดผมถูกต้องตามระเบียบของโรงเรียนซึ่งสามารถรักษาความสะอาดได้ง่ายมากขึ้น ดังจะเห็นได้จากความคิดเห็นจากการสัมภาษณ์ และผลจากการสังเกต การตรวจเครื่องแต่งกาย ร่างกายของกิจกรรมการสอนสอดแทรก โดยครูผู้สอนซึ่งเป็นกลุ่มผู้ร่วมวิจัย ในตารางที่ 7

ตารางที่ 7 ผลการสังเกตพฤติกรรมเกี่ยวกับการแต่งกายและการรักษาความสะอาดของนักเรียน
กิจกรรมการสอนสอดแทรก

ข้อ	พฤติกรรมที่แสดงออก	ระดับการปฏิบัติ		
		\bar{X}	S.D.	แปลความ
1	การรักษาความสะอาดของเครื่องแต่งกาย	4.10	0.43	มาก
2	แต่งกายถูกต้องตามที่ระเบียบกำหนด	3.60	0.71	มาก
3	ใส่เครื่องประดับที่ไม่เหมาะสมกับสภาพนักเรียน	3.30	0.89	มาก
4	การรักษาความสะอาดของร่างกาย	3.80	0.57	ปานกลาง
5	ล้างมือก่อนและหลังรับประทานอาหาร	4.00	0.68	มาก
6	สวมใส่รองเท้า ถุงเท้ามาโรงเรียนทุกวัน	3.70	0.78	ปานกลาง
7	การตักเตือนเพื่อนเมื่อพบพฤติกรรมไม่เหมาะสม เกี่ยวกับการรักษาความสะอาดของสภาพแวดล้อม	3.40	0.81	ปานกลาง
8	การช่วยเหลือกันเก็บขยะทันทีเมื่อพบเห็นของตกหล่น ตามบริเวณโรงเรียน	3.20	0.70	มาก
9	การช่วยกันปรับปรุงสภาพแวดล้อมของบริเวณที่ได้รับ มอบหมาย	3.67	0.65	มาก
10	การช่วยกันจัดบรรยากาศในบริเวณที่ตนรับผิดชอบให้ น่าอยู่	3.85	0.75	มาก
โดยภาพรวม		3.65	0.68	มาก

จากตารางที่ 7 พบว่า นักเรียนโรงเรียนหนองจระเข้เรืองศิลป์ มีพฤติกรรมที่แสดงออกด้านการแต่งกายและการรักษาความสะอาดในกิจกรรมสอดแทรกโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.65$) เมื่อพิจารณาเป็นรายพฤติกรรม พบว่า พฤติกรรมที่นักเรียนแสดงออกซึ่งมีค่าเฉลี่ยมากกว่าประเด็นอื่นๆ เรียงลำดับตามค่าเฉลี่ย 3 ลำดับแรก คือ การรักษาความสะอาดของเครื่องแต่งกาย ($\bar{X} = 4.10$) ล้างมือก่อนและหลังรับประทานอาหาร ($\bar{X} = 4.00$) การช่วยกันจัดบรรยากาศในบริเวณที่ตนรับผิดชอบให้น่าอยู่ ($\bar{X} = 3.85$)

ส่วนข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์ผลการบันทึกเพิ่มเติมประกอบการสังเกต
พฤติกรรมนักเรียน ปรากฏดังนี้

“การจัดกิจกรรมสอดแทรกการแต่งกายและการรักษาความสะอาดบริเวณ
โรงเรียนและห้องเรียน เป็นกิจกรรมที่ดีมากครูผู้สอนประจำรายวิชามีโอกาสที่จะพูดคุยรับฟัง
ความคิดเห็นและความต้องการของนักเรียน ทำให้ครูทราบถึงปัญหาที่เกิดขึ้นและได้ช่วยกัน
หาแนวทางแก้ไขร่วมกันระหว่างครูและนักเรียน”

(ครูที่ปรึกษาชั้น ม.1. 25 ธันวาคม 2554 : บันทึก)

“เป็นกิจกรรมที่ดีมากครูผู้สอนสามารถให้คำแนะนำช่วยเหลือนักเรียนที่มีพฤติกรรม
ด้านการแต่งกายและการรักษาความสะอาดได้อย่างใกล้ชิด ทำให้การแก้ปัญหาได้ถูกต้อง
รวดเร็วขึ้น ”

(ครูที่ปรึกษาชั้น ม.2. 25 ธันวาคม 2554 : บันทึก)

“กิจกรรมนี้ดีมากครับ ยิ่งคุณครูเข้ามาทำความเข้าใจในเรื่องการแต่งกายและ
การรักษาความสะอาดในโรงเรียน ยิ่งทำนักเรียนทุกคนมีจิตสำนึก มีความเข้าใจในความตั้งใจ
ของครูในการพัฒนาวินัยนักเรียนมากยิ่งขึ้น”

(นักเรียน ชั้น ม.3. 25 ธันวาคม 2554 : สัมภาษณ์)

“หนูรู้สึกภูมิใจมากที่ห้องเรียนของพวกเราสะอาดทุกวัน ซึ่งเกิดจากการร่วมมือ
ของเพื่อนๆทุกคน”

(นักเรียน ชั้น ม.3. 25 ธันวาคม 2554 : สัมภาษณ์)

สรุปผลการจัดกิจกรรมการสอดแทรก ปรากฏว่า นักเรียนโรงเรียนหนองจระเข้
เรื่องศิลป์ ต่างให้ความร่วมมือในระหว่างการปฏิบัติกิจกรรมด้วยความกระตือรือร้นเพิ่มขึ้น
เป็นระยะๆ ทำให้ผลการดำเนินงานอยู่ในระดับที่น่าพอใจเป็นอย่างยิ่ง ดังจะเห็นได้จากการที่
นักเรียนรักษาความสะอาดของเครื่องแต่งกายดีขึ้น มีการล้างมือก่อนและหลังรับประทานอาหาร
รู้จักช่วยกันจัดบรรยากาศในบริเวณที่ตนรับผิดชอบให้น่าอยู่ และมีการรักษา
ความสะอาดของร่างกายดีขึ้นมาก

1.1.3 กิจกรรมเยี่ยมบ้าน มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาวินัยนักเรียนด้านการ
แต่งกาย และการรักษาความสะอาด ให้เป็นผู้มีวินัยในเรื่องการแต่งกายให้ถูกต้องตามระเบียบ
ที่โรงเรียนกำหนดไว้ และให้ครูที่ปรึกษาได้ติดตามดูแลพฤติกรรมของศิษย์ได้อย่างใกล้ชิด
สร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างครูและนักเรียน ได้สอดคล้องดูแลสภาพความเป็นอยู่ที่บ้าน

พร้อมทั้งร่วมมือกับผู้ปกครองในการแก้ไขปัญหา โดยดำเนินการ ระหว่างวันที่ 3-7 มกราคม 2555 ซึ่งมีผลมาจากการสำรวจข้อมูลจากแบบสอบถาม ที่นักเรียนส่วนมากนักเรียนปล่อยเสื้อ ลอยชายออกนอกกางเกง นักเรียนไว้ผมยาวเกินระเบียบที่โรงเรียนกำหนด การรักษาความ สะอาดของเสื้อผ้า การรักษาความสะอาดของผม การช่วยกันปรับปรุงสภาพแวดล้อมของ บริเวณที่ได้รับมอบหมาย และการไม่ขีดเขียนโต๊ะ เก้าอี้ ฝาผนังอาคารและห้องส้วม และเป็น การส่งเสริมให้ครูและนักเรียน ได้สร้างสัมพันธ์ภาพอันดีและการทางแก้ไขปัญหาร่วมกัน ระหว่างครูและผู้ปกครองโดยประสานกับกลุ่มผู้ร่วมวิจัยซึ่งเป็นครูที่ปรึกษา โดยจัดกิจกรรม ภาคเรียนละ 1 ครั้ง เป็นกิจกรรมที่ครูที่ปรึกษาเข้าพบผู้ปกครองนักเรียนเพื่อรับรู้สภาพความ เป็นอยู่ของนักเรียนและสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างผู้ปกครองกับครูที่ปรึกษาและ โรงเรียน ในการร่วมกันอบรมสั่งสอนให้นักเรียนแต่งกาย ถูกต้องตามระเบียบ และแผนงาน/นโยบายที่ โรงเรียนกำหนด โดยชี้แจงหรือย้ำให้นักเรียน ผู้ปกครองทราบถึงประ โยชน์ คุณค่า และ ความสำคัญของการแต่งกายที่ถูกต้องตามระเบียบ และสะอาด การมีบุคลิกภาพที่ดีเหมาะสม กับวัย โอกาสในชุมชน รวมไปถึงได้รับทราบเกี่ยวกับวิธีการหรือแนวทางการแต่งกายที่ถูกต้อง เหมาะสม การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองได้คอยกำกับดูแลในเรื่องของการแต่งกาย เครื่องประดับตกแต่ง การดูแลสุขภาพร่างกาย คุณธรรม จริยธรรม กิริยามารยาทใน ครอบครัวและชุมชน ที่ถูกต้อง และพฤติกรรมอื่นที่ไม่พึงประสงค์ พร้อมกับบันทึก เป็นข้อมูลหรือแนวทางเพื่อพัฒนา ติดต่อประสานงาน ในการสร้างความตระหนัก ความเข้าใจ และความสัมพันธ์ที่ดีกับทาง โรงเรียน

ผลจากการดำเนินการ พบว่า นักเรียนโรงเรียนหนองจระเข้เรื่องศิลป์ให้ความสำคัญ และความร่วมมือกับการแต่งกายถูกต้องตามระเบียบ สะอาด รู้จักการรักษาความสะอาด ของร่างกาย และเครื่องแต่งกาย ดังจะเห็นได้จากผลการดูแลรักษาความสะอาด เสื้อผ้า เครื่องแต่งกายมากขึ้น ให้การดูแลช่วยเหลืองานบ้านอย่างสม่ำเสมอ ปฏิบัติงานด้วยความ เต็มใจเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม

ดังจะเห็นได้จากความคิดเห็นจากการสัมภาษณ์ และผลจากการสังเกต การจัดกิจกรรมการเย็บบ้าน โดยครูผู้สอนซึ่งเป็นกลุ่มผู้ร่วมวิจัย ในตารางที่ 8

ตารางที่ 8 ผลการสังเกตพฤติกรรมเกี่ยวกับการแต่งกายและการรักษาความสะอาดของนักเรียน
กิจกรรมการเยี่ยมบ้าน

ข้อ	พฤติกรรมที่แสดงออก	ระดับการปฏิบัติ		
		\bar{X}	S.D.	แปลความ
1	การดูแลความสะอาดบริเวณบ้าน	3.50	0.58	ปานกลาง
2	มีความเอาใจใส่ ดูแลรักษาความสะอาดในห้องนอน	3.60	0.85	มาก
3	ให้การดูแลช่วยเหลืองานบ้านอย่างสม่ำเสมอ	4.10	0.49	มาก
4	ปฏิบัติหน้าที่ในการดูแลบริเวณบ้านด้วยความเอาใจใส่	3.56	0.48	มาก
5	ไม่หลบเลี่ยงความรับผิดชอบหรือเอาเปรียบผู้อื่น	3.10	0.76	ปานกลาง
6	ใช้อุปกรณ์ เครื่องมือทำความสะอาดบ้านอย่างถูกวิธี	3.20	0.90	ปานกลาง
7	บำรุงรักษาเครื่องมือเครื่องใช้และอุปกรณ์ภายในบ้าน	3.22	0.63	ปานกลาง
8	ดูแลรักษาความสะอาด เสื้อผ้า เครื่องแต่งกาย	4.55	0.69	มากที่สุด
9	ดูแลรักษา ความสะอาดร่างกายอย่างถูกวิธี	3.52	0.63	มาก
10	ปฏิบัติงานด้วยความเต็มใจเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม	3.94	0.75	มาก
โดยภาพรวม		3.62	0.68	มาก

จากตารางที่ 8 พบว่า นักเรียนโรงเรียนหนองจรเข้เรื่องศิลป์ มีพฤติกรรมที่แสดงออกด้านการแต่งกายและการรักษาความสะอาดในกิจกรรมเยี่ยมบ้าน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.62$) เมื่อพิจารณาเป็นรายพฤติกรรม พบว่า พฤติกรรมที่นักเรียนแสดงออกซึ่งมีค่าเฉลี่ยมากกว่าประเด็นอื่นๆ เรียงลำดับตามค่าเฉลี่ย 3 ลำดับแรก คือ ดูแลรักษาความสะอาด เสื้อผ้า เครื่องแต่งกาย ($\bar{X} = 4.55$) ให้การดูแลช่วยเหลืองานบ้านอย่างสม่ำเสมอ ($\bar{X} = 4.10$) ปฏิบัติงานด้วยความเต็มใจเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม ($\bar{X} = 3.94$) ส่วนข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์ผลการบันทึกเพิ่มเติมประกอบการสังเกตพฤติกรรมนักเรียน ปรากฏดังนี้

“ห้องนอนและสภาพแวดล้อมภายในบริเวณบ้านสะอาด ทำให้ผู้ปกครองนักเรียนกล่าวชมเชยบ่อยครั้ง”

(ครูผู้สอน. 3 มกราคม 2555 : บันทึก)

“นักเรียนแต่งกายสะอาด แลดูเป็นระเบียบมากยิ่งขึ้น”

(ครูผู้สอน. 3 มกราคม 2555 : บันทึก)

“หนูรู้สึกภูมิใจมากที่คณะครูได้ออกติดตามเยี่ยมชม การดูแลรักษาความสะอาดของนักเรียนในบ้าน และทุกคนในบ้าน ก็ให้ความร่วมมือด้วยดี”

(นักเรียน ม. 3. 3 มกราคม 2555 : สัมภาษณ์)

“กิจกรรมนี้ทำให้นักเรียน ผู้ปกครองมีความกระตือรือร้นในการดูแลรักษาความสะอาดบริเวณภายในบ้าน ทำให้บ้านสะอาดน่าอยู่อาศัยมากขึ้น”

(นักเรียน ม. 3. 3 มกราคม 2555 : สัมภาษณ์)

สรุปผลการจัดกิจกรรมการเยี่ยมบ้าน ปรากฏว่า นักเรียนโรงเรียนหนองจรเข้ เรื่องศิลป์ ต่างให้ความร่วมมือในระหว่างการปฏิบัติกิจกรรมด้วยความกระตือรือร้นเพิ่มขึ้นเป็นระยะๆ ทำให้ผลการดำเนินงานอยู่ในระดับที่น่าพอใจเป็นอย่างยิ่ง ดังจะเห็นได้จากการที่ดูแลรักษาความสะอาด เสื้อผ้า เครื่องแต่งกายมากขึ้น ให้การดูแลช่วยเหลืองานบ้านอย่างสม่ำเสมอ ปฏิบัติงานด้วยความเต็มใจเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม และมีความเอาใจใส่ดูแลรักษาความสะอาดในห้องนอน และบริเวณบ้านดียิ่งขึ้น

1.1.4 กิจกรรมนักเรียนต้นแบบ มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาวินัยด้านการแต่งกายและการรักษาความสะอาดของนักเรียนให้เป็นแบบอย่างในเรื่องการแต่งกายให้ถูกต้องตามระเบียบที่โรงเรียนกำหนดไว้ โดยคัดเลือกนักเรียนที่แต่งกายถูกต้องตามระเบียบ และแต่งกายสะอาด เพื่อยกย่อง เชิดชู นักเรียนให้เป็นแบบอย่างสำหรับนักเรียนคนอื่น ๆ ซึ่งมีผลมาจากการสำรวจข้อมูลจากแบบสอบถาม ที่นักเรียนส่วนมากนักเรียนปล่อยเสื้อลอยชายออกนอกกางเกง นักเรียนไว้ผมยาวเกินระเบียบที่โรงเรียนกำหนด การรักษาความสะอาดของเสื้อผ้า การรักษาความสะอาดของผม การช่วยกันปรับปรุงสภาพแวดล้อมของบริเวณที่ได้รับมอบหมาย และการไม่ขีดเขียนโต๊ะ เก้าอี้ ฝาผนังอาคารและห้องส้วม การดำเนินการโดยผู้วิจัยและกลุ่มผู้ร่วมวิจัยได้ประชุมร่วมกันในการกำหนดแนวทางในการดำเนินการ แจ้งวัตถุประสงค์ของกิจกรรม มีการปฏิบัติกิจกรรม กำหนดเกณฑ์การประเมินผล และมีการประเมินผลการปฏิบัติกิจกรรม ประชาสัมพันธ์ถึงประโยชน์ คุณค่า และความสำคัญของการแต่งกายที่ถูกต้องตามระเบียบ สะอาด และอื่นๆของนักเรียนต้นแบบ ให้กับนักเรียน ผู้ปกครองทุกคนทราบ และมอบหมายหน้าที่การประเมินให้กับครูเวรประจำวัน ได้ประเมินผลการปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียน

แต่ละคน แจ้งผลการประเมินหน้าเสาธงทุกวัน แล้วรวบรวมเป็นสถิติไว้เพื่อนำไปสรุปผล
ในสัปดาห์สุดท้ายของแต่ละเดือน และถ้านักเรียนคนใดในแต่ละชั้นมีพฤติกรรมตามเกณฑ์
ที่กำหนดไว้ในแบบประเมิน และมีผลการปฏิบัติกิจกรรมอยู่ในระดับดีเกินกว่าคนอื่น ๆ ก็
ได้รับการยกย่องชมเชยเป็นนักเรียนต้นแบบ โดยการติดประกาศรายชื่อนักเรียนต้นแบบ และ
ประชาสัมพันธ์ให้ครู เพื่อนๆ และผู้ปกครองได้รับทราบพร้อมกับมอบรางวัลเป็นเกียรติบัตร
และอุปกรณ์การศึกษา พร้อมกับบันทึกเป็นข้อมูลเป็นนักเรียนต้นแบบในแต่ละปีการศึกษา

ผลจากการดำเนินการ พบว่า นักเรียนโรงเรียนหนองจรเข้เรื่องศิลป์ให้ความสำคัญ
และความร่วมมือกับกิจกรรมนักเรียนต้นแบบ โดยการแต่งกายถูกต้องตามระเบียบ สะอาด
รู้จักการรักษาความสะอาดของร่างกาย และเครื่องแต่งกาย ดังจะเห็นได้จากนักเรียนมีระเบียบ
วินัยในตนเอง มีริยามารยาทสุภาพเรียบร้อย ตรงต่อเวลา มีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับ
มอบหมาย และแต่งกายที่ถูกต้องตามระเบียบของโรงเรียน

ดังจะเห็นได้จากความคิดเห็นจากการสัมภาษณ์ และผลจากการสังเกต
การจัดกิจกรรมการเยี่ยมบ้าน โดยครูผู้สอนซึ่งเป็นกลุ่มผู้ร่วมวิจัย ในตารางที่ 9

ตารางที่ 9 ผลการสังเกตพฤติกรรมเกี่ยวกับการแต่งกายและการรักษาความสะอาดของนักเรียน
กิจกรรมนักเรียนต้นแบบ

ข้อ	พฤติกรรมที่แสดงออก	ระดับการปฏิบัติ		
		\bar{X}	S.D.	แปลความ
1	แต่งกายที่ถูกต้องตามระเบียบของโรงเรียน	4.50	0.58	มาก
2	เสื้อผ้า เครื่องแต่งกายสะอาด อยู่เสมอ	4.00	0.85	มาก
3	ทรงผมถูกต้องตามระเบียบที่กำหนด	4.10	0.49	มาก
4	แขน ขาของนักเรียนสะอาด ปราศจากคราบโคล	3.56	0.48	มาก
5	รักษาสุขภาพเล็บมือ เล็บเท้า ไม่ให้สกปรก	3.70	0.76	มาก
6	สวมใส่รองเท้า ถูงเท้า ทุกครั้ง เมื่อแต่งตัวมาโรงเรียน	4.20	0.90	มาก
7	ไม่เครื่องสำอางเกินกว่าที่โรงเรียนกำหนด	3.80	0.63	มาก
8	ตรงต่อเวลา มีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย	4.55	0.69	มากที่สุด
9	มีระเบียบวินัยในตนเอง มีริยามารยาทสุภาพเรียบร้อย	4.60	0.63	มากที่สุด
10	ปฏิบัติงานเพื่อส่วนรวมด้วยจิตสาธารณะ	3.80	0.75	มาก
โดยภาพรวม		4.08	0.68	มาก

จากตารางที่ 9 พบว่า นักเรียนโรงเรียนหนองจรเข้เรื่องศิลป์ มีพฤติกรรมที่แสดงออกด้านการแต่งกายและการรักษาความสะอาดในกิจกรรมนักเรียนต้นแบบโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.08$) เมื่อพิจารณาเป็นรายพฤติกรรม พบว่า พฤติกรรมที่นักเรียนแสดงออกซึ่งมีค่าเฉลี่ยมากกว่าประเด็นอื่นๆ เรียงลำดับตามค่าเฉลี่ย 3 ลำดับแรก คือ นักเรียนมีระเบียบวินัยในตนเอง มีกริยามารยาทสุภาพเรียบร้อย ($\bar{X} = 4.60$) ตรงต่อเวลา มีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย ($\bar{X} = 4.55$) แต่งกายที่ถูกต้องตามระเบียบของโรงเรียน ($\bar{X} = 4.50$)

ส่วนข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์ผลการบันทึกเพิ่มเติมประกอบการสังเกตพฤติกรรมนักเรียน ปรากฏดังนี้

“ผลการดำเนินกิจกรรมนักเรียนต้นแบบ ทำให้นักเรียนเกิดความสนใจและให้ความสำคัญกับการแต่งกายที่ถูกต้องตามระเบียบของโรงเรียนมากขึ้น โดยไม่ต้องให้ครูบอกและนักเรียนทุกคนต่างตื่นตัวและอยากได้รับการยกย่องชมเชยเพื่อเป็นนักเรียนต้นแบบ”

(ครูผู้สอน. 27 มกราคม 2555 : บันทึก)

“อยากให้มีกิจกรรมนักเรียนต้นแบบเป็นประจำทุกปีการศึกษา เพราะจะทำให้น้องๆ หันมาแต่งกายถูกระเบียบมากยิ่งขึ้น...”

(นักเรียนชั้น ม.2. 25 มกราคม 2555 : สัมภาษณ์)

“ผมคิดว่ากิจกรรมนักเรียนต้นแบบเป็นกิจกรรมที่ดีเพราะช่วยให้นักเรียนตั้งใจทำตามระเบียบโรงเรียนมากขึ้น และการทำความดีต้องทำอย่างสม่ำเสมอด้วย ส่งผลให้พวกเราต้องทำความดีจนเป็นนิสัย”

(นักเรียนชั้น ม.1. 25 มกราคม 2555 : สัมภาษณ์)

“การจัดกิจกรรมนักเรียนต้นแบบส่งผลให้นักเรียนกระตือรือร้นที่จะแต่งกายถูกระเบียบมากขึ้น เพราะนักเรียนทุกคนอยากได้รับการยกย่องชมเชยให้เป็นนักเรียนต้นแบบ จึงส่งผลให้นักเรียนแต่งกายถูกระเบียบมากขึ้น”

(ผู้สอน. 25 กุมภาพันธ์ 2555 : บันทึก)

สรุปผลการดำเนินกิจกรรมนักเรียนต้นแบบ นักเรียนให้ความสนใจและตระหนักถึงความสำคัญของการแต่งกายที่ถูกระเบียบ การแต่งกายสะอาดมากขึ้น ดังจะเห็นได้จากนักเรียน

มีระเบียบวินัยในตนเอง มีกิริยามารยาทสุภาพเรียบร้อย ตรงต่อเวลา มีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย แต่งกายที่ถูกต้องตามระเบียบของโรงเรียน และการสวมใส่รองเท้า ถูงเท้าทุกครั้ง เมื่อแต่งตัวมาโรงเรียน ทั้งนี้เพื่อต้องการได้รับคัดเลือกให้เป็นนักเรียนต้นแบบ ส่งผลให้ภาพรวมของการพัฒนาการดำเนินงานพัฒนาวินัยนักเรียนด้านการแต่งกาย และการรักษาความสะอาดนักเรียนมีความเป็นรูปธรรมมากขึ้น

1.1.5 กิจกรรมพ่อครู แม่ครู และผู้ปกครองเครือข่าย มีวัตถุประสงค์

เพื่อพัฒนาวินัยด้านการแต่งกายและการรักษาความสะอาดของนักเรียน ซึ่งมีผลมาจากการสำรวจข้อมูลจากแบบสอบถาม ที่นักเรียนส่วนมากนักเรียนปล่อยเสื้อลอยชายออกนอกกางเกงนักเรียนไว้ผมยาวเกินระเบียบที่โรงเรียนกำหนด การรักษาความสะอาดของเสื้อผ้า การรักษาความสะอาดของผผ การช่วยกันปรับปรุงสภาพแวดล้อมของบริเวณที่ได้รับมอบหมาย และการไม่ขีดเขียน โต๊ะ เก้าอี้ ฝาผนังอาคารและห้องส้วม เป็นการติดตามพฤติกรรมนักเรียนกลุ่มเป้าหมายด้านการแต่งกายภาคเรียนละ 1 ครั้ง หลังจากผ่านการคัดกรองของแต่ละกลุ่มปัญหา จากแบบคัดกรองของครูที่ปรึกษา และครูฝ่ายปกครอง ขณะที่อยู่ในบริเวณโรงเรียนและที่บ้าน โดยการสร้างความคุ้นเคย ความผูกพัน ความใกล้ชิด และความไว้วางใจระหว่างนักเรียน พ่อครู แม่ครู และผู้ปกครองเครือข่าย เพื่อดำเนินการพัฒนาวินัยนักเรียนด้านการแต่งกายร่วมกัน โดยให้คำปรึกษาช่วยเหลือและติดตามประเมินผล การดำเนินงาน ผู้วิจัยและกลุ่มผู้ร่วมวิจัย คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้ประชุมร่วมกันในการกำหนดแนวทางในการปฏิบัติกิจกรรม แง้จ้งวัตถุประสงค์ของกิจกรรม ขั้นตอนการปฏิบัติกิจกรรม กำหนดเกณฑ์การประเมินผล และมีการประเมินผลและรายงานผลการพัฒนาพฤติกรรมนักเรียน ประชาสัมพันธ์ถึงประ โยชน์ คุณค่า และความสำคัญของกิจกรรมพ่อครู แม่ครู และผู้ปกครองเครือข่าย ให้กับนักเรียน ผู้ปกครองทุกคนทราบ และมอบหมายหน้าที่การประเมินการพัฒนาพฤติกรรมให้กับครูที่ปรึกษา ครูฝ่ายปกครองได้ออกติดตามพฤติกรรม พร้อมให้คำปรึกษาช่วยเหลือแนะนำ นักเรียนที่มีปัญหาด้านพฤติกรรม และด้านระเบียบวินัย มีการสังเกตพฤติกรรมอย่างต่อเนื่อง ถ้าหากพบว่ามีปัญหาเกิดขึ้นในระหว่างการดำเนินงาน ต้องประสานกับผู้วิจัยทันที เพื่อหาแนวทางแก้ไขร่วมกัน และถ้ากลุ่มใดต้องการความช่วยเหลือหรือการสนับสนุนด้านจากหน่วยงาน องค์กร หรืออุปกรณ์อื่นที่เกี่ยวข้อง กลุ่มผู้ร่วมวิจัยก็ดำเนินการจัดหาสนับสนุนเพื่อให้การปฏิบัติกิจกรรมประสบผลสำเร็จ และบรรลุผลตามวัตถุประสงค์ พร้อมกับบันทึกเป็นข้อมูลหรือแนวทางในการแก้ไขปัญหา

เพื่อพัฒนาอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน ในการสร้างความเข้าใจ และความสัมพันธ์ที่ดีกับทางโรงเรียนต่อไป

ผลการดำเนินกิจกรรมพ่อครู-แม่ครู และผู้ปกครองเครือข่าย พบว่า การพัฒนาวิทยุ นักเรียนด้านการแต่งกายตามระเบียบ ได้ผลดีอย่างน่าพอใจ ได้รับความร่วมมือด้วยดี ทุกฝ่ายเป็นที่น่าพอใจ นักเรียนรู้จักรักษาความสะอาด เสื้อผ้า เครื่องแต่งกายตนเอง รู้จักใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ต่อตนเอง และครอบครัว และให้การดูแลช่วยเหลืองานบ้าน ในครอบครัวด้วยดีมากขึ้น แต่อย่างไรก็ตามยังพบว่านักเรียนส่วนน้อยแต่งกายผิดระเบียบของโรงเรียน ซึ่งมีสาเหตุมาจากสภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัวที่มีฐานะยากจน

ดังนั้นจะเห็นได้จากความคิดเห็นจากการสัมภาษณ์ และผลจากการสังเกต การจัดกิจกรรมการเยี่ยมบ้าน โดยครูผู้สอนซึ่งเป็นกลุ่มผู้ร่วมวิจัย ในตารางที่ 10

ตารางที่ 10 ผลการสังเกตพฤติกรรมเกี่ยวกับการแต่งกายและการรักษาความสะอาดของนักเรียนกรรมพ่อครู แม่ครู และผู้ปกครองเครือข่าย

ข้อ	พฤติกรรมที่แสดงออก	ระดับการปฏิบัติ		
		\bar{X}	S.D.	แปลความ
1	ให้การดูแลช่วยเหลืองานบ้านในครอบครัวด้วยดี	4.00	0.58	มาก
2	เอาใจใส่ ดูแลรักษาความสะอาดในบริเวณบ้าน	3.60	0.85	มาก
3	ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ต่อตนเอง และครอบครัว	4.30	0.49	มาก
4	ปฏิบัติตนเป็นสมาชิกที่ดีในครอบครัว	3.80	0.48	มาก
5	ไม่หลบเลี่ยงความรับผิดชอบหรือเอาเปรียบผู้อื่น	3.10	0.76	ปานกลาง
6	ใช้อุปกรณ์ เครื่องมือทำความสะอาดบ้านอย่างประหยัด	3.20	0.90	ปานกลาง
7	บำรุงรักษาเครื่องมือเครื่องใช้และอุปกรณ์ภายในบ้าน	3.60	0.63	มาก
8	การรู้จักรักษาความสะอาด เสื้อผ้า เครื่องแต่งกาย	4.55	0.69	มากที่สุด
9	ดูแลรักษา ความสะอาดร่างกายอย่างถูกวิธี	3.70	0.63	มาก
10	ปฏิบัติงานด้วยความเต็มใจเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม	3.90	0.75	มาก
โดยภาพรวม		3.77	0.68	มาก

จากตารางที่ 10 พบว่า นักเรียนโรงเรียนหนองจรเข้เรื่องศิลป์ มีพฤติกรรมที่แสดงออกด้านการแต่งกายและการรักษาความสะอาดในกิจกรรมพ่อครู แม่ครู และผู้ปกครองเครือข่ายโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.77$) เมื่อพิจารณาเป็นรายพฤติกรรม พบว่าพฤติกรรมที่นักเรียนแสดงออกซึ่งมีค่าเฉลี่ยมากกว่าประเด็นอื่นๆ เรียงลำดับตามค่าเฉลี่ย 3 ลำดับแรก คือ การรู้จักรักษาความสะอาด เสื้อผ้า เครื่องแต่งกาย ($\bar{X} = 4.55$) ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ต่อตนเอง และครอบครัว ($\bar{X} = 4.30$) ให้การดูแลช่วยเหลืองานบ้านในครอบครัวด้วยดี ($\bar{X} = 4.00$)

ส่วนข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์ผลการบันทึกเพิ่มเติมประกอบการสังเกตพฤติกรรมนักเรียน ปรากฏดังนี้

“ภายหลังการพัฒนา มีนักเรียนแต่งกายผิดระเบียบมีจำนวนลดลง ซึ่งได้ผลดีอย่างน่าพอใจมาก”

(ครูที่ปรึกษาชั้น ม.2. 1 กุมภาพันธ์ 2555 : บันทึก)

“ได้รับความร่วมมือด้วยดีจากทุกฝ่ายเป็นที่น่าพอใจ การแต่งกายตามระเบียบของโรงเรียน นักเรียนกลุ่มเป้าหมายก่อนการพัฒนาแต่งกายผิดระเบียบ จำนวน 10 คน ภายหลังการพัฒนาแต่งกายผิดระเบียบ จำนวน 2 คน”

(ครูที่ปรึกษาชั้น ม.2. 1 กุมภาพันธ์ 2555 : บันทึก)

“ผมคิดว่านักเรียนส่วนมากสามารถบอกถึงผลที่เกิดจากการดูแลรักษาความสะอาดของร่างกายได้ถูกต้องมากขึ้น”

(นักเรียน ม. 2 1 กุมภาพันธ์ 2555 : บันทึก)

“หนูดีใจที่ได้มีพ่อครู แม่ครูที่ดีคอยใส่ใจให้คำปรึกษาแก่พวกเรา”

(นักเรียน ม. 2 1 กุมภาพันธ์ 2555 : บันทึก)

สรุปผลการดำเนินกิจกรรมพ่อครู-แม่ครู และผู้ปกครองเครือข่ายทำให้ครู ผู้ปกครอง และนักเรียนได้รู้จักและเข้าใจกันมากยิ่งขึ้น สามารถให้คำปรึกษา ช่วยเหลือ แนะนำนักเรียน และผู้ปกครองได้อย่างใกล้ชิด สร้างความไว้วางใจระหว่างนักเรียน พ่อครู แม่ครู และผู้ปกครองเครือข่าย ซึ่งทำให้การพัฒนาวินัยนักเรียนด้านการแต่งกายได้ผลดีอย่างน่าพอใจ ดังจะเห็นได้จาก นักเรียนรู้จักรักษาความสะอาด เสื้อผ้า เครื่องแต่งกายตนเอง รู้จักใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองและครอบครัว ให้การดูแลช่วยเหลืองานบ้านในครอบครัวด้วยดีมากขึ้น และปฏิบัติงานด้วยความเต็มใจเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม

2. ด้านการรักษาความสะอาดบริเวณ

2.1 กิจกรรมแบ่งเขตรับผิดชอบสถานที่ภายในบริเวณโรงเรียนของนักเรียน แต่ละชั้นก่อนกิจกรรมหน้าเสาธง มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาวินัยด้านการรักษาความสะอาดของนักเรียน ซึ่งมีผลมาจากการสำรวจข้อมูลจากแบบสอบถาม ที่นักเรียนส่วนมากนักเรียนปล่อยเสื่อลอยชายออกนอกกางเกง นักเรียนไว้ผมยาวเกินระเบียบที่โรงเรียนกำหนด การรักษาความสะอาดของเสื้อผ้า การรักษาความสะอาดของผม การช่วยกันปรับปรุงสภาพแวดล้อมของบริเวณที่ได้รับมอบหมาย การไม่ขีดเขียนโต๊ะ เก้าอี้ ฝาผนังอาคารและห้องส้วม และการช่วยเหลือกันเก็บขยะทันทีเมื่อพบเห็นของตกหล่นตามบริเวณโรงเรียน โดยมีการปฏิบัติกิจกรรมที่ได้รับมอบหมายให้นักเรียนแต่ละชั้นรับผิดชอบต่อการดูแล และการมีส่วนร่วมกับการรักษาความสะอาดภายในบริเวณโรงเรียน การดำเนินการ ผู้วิจัยและกลุ่มผู้ร่วมวิจัยได้แบ่งเขตให้นักเรียนแต่ละชั้นรับผิดชอบดูแลความสะอาด รวมไปถึงการดูแลรักษาสภาพแวดล้อม บริเวณ อาคารสถานที่ ในเขตพื้นที่ตนเองรับผิดชอบให้สะอาดเรียบร้อย น่าอยู่น่าอาศัยมากที่สุด และประสานความร่วมมือกับกลุ่มผู้ร่วมวิจัย ครูที่ปรึกษาแต่ละชั้น ให้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ผลการปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียน โดยการสังเกตพฤติกรรมอย่างต่อเนื่องและทุกวัน และถ้าหากพบว่ามีปัญหาเกิดขึ้นในระหว่างการทำงานต้องประสานกับผู้วิจัยทันทีเพื่อหาแนวทางแก้ไขร่วมกัน และถ้ากลุ่มใดต้องการความช่วยเหลือหรือการสนับสนุนด้านอุปกรณ์ เช่น ไม้กวาด ถังขยะ หรืออุปกรณ์อย่างอื่นที่เกี่ยวข้อง กลุ่มผู้ร่วมวิจัยก็ดำเนินการจัดหาสนับสนุนเพื่อให้การปฏิบัติกิจกรรมประสบผลสำเร็จและบรรลุผลตามวัตถุประสงค์ โดยให้มีการประเมินผลการปฏิบัติกิจกรรม ประชาสัมพันธ์ถึงประโยชน์ คุณค่า และความสำคัญของการรักษาความสะอาด สภาพแวดล้อม บริเวณ อาคารสถานที่ ในเขตพื้นที่ตนเองรับผิดชอบให้นักเรียนทุกคนทราบ และมอบหมายหน้าที่การประเมินให้กับครูประจำวัน ได้ประเมินผลการปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียนแต่ละชั้น และแจ้งผลการประเมินหน้าเสาธงทุกวัน แล้วรวบรวมเป็นสถิติไว้เพื่อนำไปสรุปผลในสัปดาห์สุดท้ายของแต่ละเดือน พร้อมกับมอบรางวัลเป็นเกียรติบัตร ในด้านการรักษาความสะอาดของโรงเรียนในปลายภาคเรียนต่อไป

ผลการดำเนินกิจกรรมการแบ่งเขตรับผิดชอบสถานที่ภายในบริเวณโรงเรียน พบว่า การพัฒนาวินัยนักเรียนด้านการแต่งกาย และการรักษาความสะอาดได้ผลดีอย่างน่าพอใจ

ซึ่งได้รับความร่วมมือด้วยดีจากทุกฝ่ายเป็นที่น่าพอใจ นักเรียนมีการช่วยเหลือกันเก็บขยะทันทีเมื่อพบเห็นตกหล่นตามบริเวณโรงเรียน การช่วยกันปรับปรุงสภาพของบริเวณที่ได้รับมอบหมาย และการให้ความสนใจและเอาใจใส่เก็บกวาดขยะในบริเวณที่ตนเองรับผิดชอบ

ดังจะเห็นได้จากความคิดเห็นจากการสัมภาษณ์ และผลจากการสังเกต การแบ่งเขตรับผิดชอบสถานที่ภายในบริเวณโรงเรียน โดยครูผู้สอนซึ่งเป็นกลุ่มผู้ร่วมวิจัย ในตารางที่ 11

ตารางที่ 11 ผลการสังเกตพฤติกรรมเกี่ยวกับการรักษาความสะอาดบริเวณภายในบริเวณ

โรงเรียน กิจกรรมแบ่งเขตรับผิดชอบสถานที่ภายในบริเวณโรงเรียนของนักเรียน แต่ละชั้นก่อนกิจกรรมหน้าเสาธง

ข้อ	พฤติกรรมด้านการรักษาความสะอาด	ระดับการปฏิบัติ		
		\bar{X}	S.D.	แปลความ
1	การให้ความสนใจและเอาใจใส่เก็บกวาดขยะในบริเวณที่ตนเองรับผิดชอบ	4.30	0.32	มาก
2	การจัดทำป้ายนิเทศณรงค์การรักษาความสะอาด	3.85	0.90	มาก
3	การจัดถังขยะไว้ในที่ที่เหมาะสม	3.80	0.78	มาก
4	การช่วยเหลือกันเก็บขยะทันทีเมื่อพบเห็นตกหล่นตามบริเวณโรงเรียน	4.60	0.52	มากที่สุด
5	การช่วยกันปรับปรุงสภาพของบริเวณที่ได้รับมอบหมาย	4.55	0.71	มากที่สุด
6	การช่วยกันจัดบรรยากาศในบริเวณที่ตนรับผิดชอบให้น่าอยู่	3.70	0.79	มาก
7	ทำความสะอาดเขตรับผิดชอบโดยไม่มีคนควบคุม	4.10	0.58	มาก
8	ช่วยกันรักษาความสะอาดของ โต๊ะ เก้าอี้ ผนังอาคาร หรือห้องน้ำ	3.60	0.49	มาก
9	พัฒนาหรือปรับปรุงเขตที่รับผิดชอบให้มีความร่มรื่น น่าอยู่ น่าเรียน	3.95	0.80	มาก
10	ดูแล รักษา สิ่งของ ซึ่งเป็นสมบัติของโรงเรียนในเขตที่ตนเองรับผิดชอบ	3.85	0.57	มาก
โดยรวม		3.73	0.87	มาก

จากตารางที่ 11 พบว่า การปฏิบัติกิจกรรมการแบ่งเขตรักษาความสะอาด
 ของนักเรียนโรงเรียนหนองจรเข้เรื่องศิลป์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.73$)
 และเมื่อพิจารณาเป็นรายพฤติกรรม พบว่า พฤติกรรมที่นักเรียนสามารถปฏิบัติได้ในระดับมาก
 จำนวน 3 พฤติกรรม เรียงลำดับตามค่าเฉลี่ย คือ การช่วยเหลือกันเก็บขยะทันทีเมื่อพบเห็น
 ตกหล่นตามบริเวณโรงเรียน ($\bar{X}=4.60$) การช่วยกันปรับปรุงสภาพของบริเวณที่ได้รับ
 มอบหมาย ($\bar{X}=4.55$) และการให้ความสนใจและเอาใจใส่เก็บกวาดขยะในบริเวณที่ตนเอง
 รับผิดชอบ ($\bar{X}=4.30$)

ส่วนข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์ผลการบันทึกเพิ่มเติมประกอบการสังเกต
 พฤติกรรมนักเรียน ปรากฏดังนี้

“สภาพแวดล้อมภายในบริเวณ โรงเรียนสะอาด และน่าอยู่ น่าเรียนมากขึ้น”

(ครูผู้สอน. 8 กุมภาพันธ์ 2555 : บันทึก)

“ห้องเรียนและสภาพแวดล้อมภายในบริเวณ โรงเรียนสะอาดขึ้น ทำให้ผู้ปกครอง
 ที่มาส่งนักเรียนกล่าวยกย่องชมเชยบ่อยครั้ง”

(ครูผู้สอน. 8 กุมภาพันธ์ 2555 : บันทึก)

“หนูและเพื่อนๆนักเรียนจะคอยสอดส่องดูแลการปฏิบัติกิจกรรมของเพื่อนๆ
 พร้อมให้คำแนะนำเมื่อพบว่าเพื่อนๆ ไม่ปฏิบัติตามกิจกรรมที่ได้รับมอบหมาย”

(นักเรียน ม .3. 8 กุมภาพันธ์ 2555 : สัมภาษณ์)

“ผมจะไม่ขี้ดเจียน โต้ะ แก้อี้ ผ่าผนังอาคารรวมไปถึงห้องน้ำห้องส้วมอีกแล้วครับ”

(นักเรียน ม .3. 8 กุมภาพันธ์ 2555 : สัมภาษณ์)

สรุปผลการจัดกิจกรรมแบ่งเขตรับผิดชอบสถานที่ภายในบริเวณ โรงเรียนของ
 นักเรียนแต่ละชั้นก่อนกิจกรรมหน้าเสาธงปรากฏว่า โดยส่วนมากนักเรียนจะให้ความร่วมมือ
 ในการปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ที่ได้รับมอบหมายเป็นอย่างดี และผลจากการจัดกิจกรรมแบ่งเขต
 รับผิดชอบสถานที่ภายในบริเวณ โรงเรียนของนักเรียนแต่ละชั้นก่อนกิจกรรมหน้าเสาธง โดยมี
 การช่วยเหลือกันเก็บขยะทันทีเมื่อพบเห็นตกหล่นตามบริเวณโรงเรียน การช่วยกันปรับปรุง
 สภาพของบริเวณที่ได้รับมอบหมาย การให้ความสนใจและเอาใจใส่เก็บกวาดขยะในบริเวณ

ที่ตนเองรับผิดชอบ และทำความสะอาดเขตรับผิดชอบโดยไม่มีคนควบคุมนั้น ส่งผลให้นักเรียนเป็นผู้มีวินัยที่ดีด้านการรักษาความสะอาดบริเวณภายในโรงเรียน เห็นความสำคัญมีการปฏิบัติกิจกรรมตามที่ได้รับมอบหมายมากขึ้น

สรุปผลการดำเนินงาน การจัดกิจกรรมการพัฒนาวินัยนักเรียนด้านการแต่งกาย และการรักษาความสะอาด ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาวินัยนักเรียนด้านการแต่งกาย และการรักษาความสะอาด โรงเรียนหนองจรเข้เรืองศิลป์ โดยผู้วิจัยร่วมกับกลุ่มผู้ร่วมวิจัยได้นำประเด็นปัญหาที่พบจากการสำรวจสภาพปัจจุบันปัญหา ที่เกี่ยวข้องกับวินัยนักเรียนด้านการแต่งกายและการรักษาความสะอาด มาเป็นข้อมูลประกอบการดำเนินงาน พร้อมกับใช้กิจกรรมที่สอดคล้องกับวัยและความสามารถของนักเรียนในอันที่จะปฏิบัติได้ ซึ่งประกอบด้วย 6 กิจกรรม คือ กิจกรรมตรวจเครื่องแต่งกายนักเรียนหน้าเสาธง กิจกรรมสอนสอดแทรก กิจกรรมเยี่ยมบ้านนักเรียน กิจกรรมนักเรียนต้นแบบกิจกรรมพ่อครู แม่ครู และผู้ปกครองเครือข่าย และกิจกรรมแบ่งเขตรับผิดชอบสถานที่ภายในบริเวณโรงเรียน และได้เก็บรวบรวมข้อมูลในระหว่างการดำเนินงานในแต่ละกิจกรรมเพื่อนำมาวิเคราะห์ให้ทราบถึงผลการดำเนินงานในการพัฒนาพฤติกรรมนักเรียน ซึ่งผลแห่งการพัฒนาตามกิจกรรมต่าง ๆ ดังกล่าวปรากฏว่า นักเรียนมีพฤติกรรมที่เกี่ยวกับวินัยด้านการแต่งกายและการรักษาความสะอาด อยู่ในระดับที่น่าพึงพอใจดังจะเห็น ได้จากการปฏิบัติตามกิจกรรมต่าง ๆ ของนักเรียน พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากทุกกิจกรรม และพฤติกรรมที่พบว่านักเรียนสามารถปฏิบัติได้ดีกว่าพฤติกรรมอื่น ๆ ในแต่ละกิจกรรม คือ การไม่ปล่อยขชายเสื้อออกนอกกางเกง การรักษาความสะอาดของเล็บมือ เล็บเท้า การรักษาความสะอาดของเครื่องแต่งกาย ล้างมือก่อนและหลังรับประทานอาหาร ดูแลรักษาความสะอาด เสื้อผ้า เครื่องแต่งกาย ให้การดูแลช่วยเหลืองานบ้านอย่างสม่ำเสมอ มีระเบียบวินัยในตนเอง มีกิริยามารยาทสุภาพเรียบร้อย ตรงต่อเวลา มีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย การรู้จักรักษาความสะอาด เสื้อผ้า เครื่องแต่งกาย ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ต่อตนเอง และครอบครัว การช่วยเหลือกันเก็บขยะทันทีเมื่อพบเห็นตกหล่นตามบริเวณโรงเรียน และการช่วยกันปรับปรุงสภาพของบริเวณที่ได้รับมอบหมาย

แต่ในขณะเดียวกันก็ยังพบว่ามึนักเรียน จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 9.37 ของนักเรียนทั้งหมด ที่ยังขาดวินัยด้านการแต่งกายและการรักษาความสะอาดที่ดี เช่น นักเรียนสวมรองเท้า ถุงเท้าเข้มขัดถูกต้องตามระเบียบของโรงเรียน นักเรียนแต่งหน้าและใช้เครื่องสำอางเกินความจำเป็น การให้ความสำคัญกับการรักษาความสะอาดของบริเวณโรงเรียน

ห้องเรียน และไม่คอยให้ความร่วมมือกับเพื่อนๆ ในการปฏิบัติกิจกรรมทั้งในและนอกห้องเรียน ซึ่งผู้วิจัยและกลุ่มผู้ร่วมวิจัยได้ดำเนินการแก้ไข โดยจัดนักเรียนดังกล่าวให้ปฏิบัติกิจกรรมแยกจากเพื่อน และในแต่ละวันก็จะมีคุณครูที่ปรึกษาคอยกำกับดูแลอย่างใกล้ชิด หากพบว่านักเรียนคนใดไม่ปฏิบัติตามกิจกรรมที่กำหนดก็จะตักเตือนและให้ปฏิบัติในขณะนั้นทันที ซึ่งผลแห่งการดำเนินการดังกล่าว พบว่า นักเรียนทั้ง 3 คน มีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่เกี่ยวกับการพัฒนาวินัยด้านการแต่งกายและการรักษาความสะอาดไปในทางที่ดีขึ้น เป็นที่น่าพอใจตามลำดับ

การประเมินพฤติกรรม โดยใช้แบบสอบถามชุดเดิม (ใช้ก่อนและหลังการจัดกิจกรรม) การพัฒนาวินัยนักเรียนด้านการแต่งกาย และการรักษาความสะอาด มีวัตถุประสงค์เพื่อติดตามผลการพัฒนาวินัยนักเรียนและการรักษาความสะอาด โรงเรียนหนองจระเข้เรืองศิลป์ ซึ่งดำเนินการในวันที่ 15 กุมภาพันธ์ 2555 โดยผู้วิจัยประสานความร่วมมือกับกลุ่มผู้ให้ข้อมูลเพื่อร่วมกันประเมินว่า นักเรียนโรงเรียนหนองจระเข้เรืองศิลป์ ได้รับการพัฒนาให้เป็นผู้มีวินัยด้านการแต่งกายและการรักษาความสะอาดที่ดีขึ้นหรือไม่ หรือมีพฤติกรรมด้านใดบ้างที่สมควรได้รับการปรับปรุงและพัฒนาให้ดีขึ้นกว่าเดิมในโอกาสต่อไป ทั้งนี้มีผลสืบเนื่องมาจากการสำรวจพฤติกรรมที่เป็นปัญหาเกี่ยวกับวินัยด้านการแต่งกายและการรักษาความสะอาดแล้วได้ร่วมกำหนดกิจกรรมเพื่อพัฒนาวินัยด้านการแต่งกายและการรักษาความสะอาดให้อยู่ในระดับที่ดีขึ้น จำแนกเป็นการแต่งกายถูกต้องตามระเบียบและสะอาด ประกอบด้วย กิจกรรมตรวจเครื่องแต่งกายนักเรียนหน้าเสาธง กิจกรรมสอนสอดแทรก กิจกรรมเยี่ยมบ้านนักเรียน กิจกรรมนักเรียนต้นแบบกิจกรรมพ่อครู แม่ครู และผู้ปกครองเครือข่าย ส่วนกิจกรรมการรักษาความสะอาดบริเวณโรงเรียน ประกอบด้วยกิจกรรมแบ่งเขตรับผิดชอบสถานที่ภายในบริเวณโรงเรียน และก่อนที่จะดำเนินการประเมินผู้วิจัยได้ชี้แจงถึงวัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรมให้กลุ่มผู้ให้ข้อมูลแต่ละคนทราบและเข้าใจ พร้อมกับแจกแบบประเมินพฤติกรรมนักเรียนให้คนละ 1 ชุด ข้อมูลที่ได้จากการประเมินพฤติกรรมนักเรียน ปรากฏในตารางที่ 12

ตารางที่ 12 ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลความหมายผลการประเมินพฤติกรรมนักเรียน การพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียนด้านการแต่งและการรักษาความสะอาดโรงเรียนหนองจระเข้เรื่องศิลป์ โดยรวม และรายด้าน

พฤติกรรมด้านการแต่งกาย และการรักษา ความสะอาดของนักเรียน	ระดับการปฏิบัติ		
	\bar{X}	S.D.	แปลความ
1. พฤติกรรมด้านการแต่งกาย			
1.1 แต่งกายถูกต้องตามระเบียบ			
1.1.1 นักเรียนไว้ผมยาวเกินระเบียบที่โรงเรียนกำหนด	3.30	0.69	ปานกลาง
1.1.2 นักเรียนไว้ทรงผมถูกต้องตามระเบียบของโรงเรียน	4.80	0.45	มากที่สุด
1.1.3 นักเรียนใช้น้ำมัน เจล แต่งทรงผม หรือย้อมสีผม	3.20	0.60	ปานกลาง
1.1.4 นักเรียนแต่งหน้าและใช้เครื่องสำอางเกินความ จำเป็น	3.00	0.58	ปานกลาง
1.1.5 นักเรียนสวมชุดกีฬามาเรียนในวันที่ไม่มีชั่วโมง เรียนพลศึกษา	3.45	0.92	ปานกลาง
1.1.6 นักเรียนสวมรองเท้า ถุงเท้าเข้มขัดถูกต้องตาม ระเบียบของโรงเรียน	4.60	0.42	มากที่สุด
1.1.7 นักเรียนปล่อยเสื้อลอยชายออกนอกกางเกง	2.70	0.80	น้อย
1.1.8 นักเรียนใช้เครื่องประดับตกแต่งร่างกายเกินความ จำเป็น	3.10	0.61	ปานกลาง
1.1.9 นักเรียนปักชื่อ-สกุล อักษรย่อโรงเรียนอย่าง ครบถ้วน	4.55	0.52	มากที่สุด
1.1.10 การสวมใส่รองเท้าเหยียบส้นหรือรองเท้าแตะ มาโรงเรียน	3.45	0.49	ปานกลาง
1.2 แต่งกายสะอาด			
1.2.1 การรักษาความสะอาดของร่างกาย	4.65	0.73	มากที่สุด
1.2.2 การรักษาความสะอาดของฟัน	4.70	0.91	มากที่สุด
1.2.3 การรักษาความสะอาดของเล็บมือ เล็บเท้า	4.78	0.69	มากที่สุด

ตารางที่ 12 (ต่อ)

พฤติกรรมด้านการแต่งกาย และการรักษา ความสะอาดของนักเรียน	ระดับการปฏิบัติ		
	\bar{X}	S.D.	แปลความ
1.2.4 การรักษาความสะอาดของผม	4.42	0.65	มาก
1.2.5 การรักษาความสะอาดของเสื้อผ้า	4.27	0.45	มาก
1.2.6 การรักษาความสะอาดของถุงเท้า รองเท้า	4.40	0.90	มาก
1.2.7 นักเรียนขีดเขียนหรือวาดภาพบนเสื้อผ้าและร่างกาย	2.42	0.64	น้อย
1.2.8 การล้างมือก่อนและหลังรับประทานอาหาร	4.30	0.60	มาก
1.2.9 การดูแลรักษาความสะอาดผิวพรรณ	4.45	0.70	มาก
1.2.10 การเอาใจใส่ต่ออนามัยส่วนตัว	3.85	0.59	มาก
2. พฤติกรรมด้านการรักษาความสะอาด			
2.1 การให้ความสำคัญกับการรักษาความสะอาดของ บริเวณโรงเรียน ห้องเรียน	4.00	0.64	มาก
2.2 การรู้จักรักษาความสะอาดบริเวณโรงเรียน ห้องเรียน	4.60	0.57	มากที่สุด
2.3 การมีส่วนร่วมในการพัฒนาและปรับปรุง สภาพแวดล้อมในโรงเรียน	4.00	0.59	มาก
2.4 การไม่ขีดเขียน โต๊ะ เก้าอี้ ฝาผนังอาคารและ ห้องส้วม	4.75	0.72	มากที่สุด
2.5 การตัดเดือนเพื่อนเมื่อพบพฤติกรรมไม่เหมาะสม เกี่ยวกับการรักษาความสะอาดของสภาพแวดล้อม	3.90	0.74	มาก
2.6 การให้ความสนใจและเอาใจใส่เก็บกวาดขยะใน บริเวณที่ตนเองรับผิดชอบ	4.80	0.68	มากที่สุด
2.7 การจัดทำป้ายนิเทศรณรงค์การรักษาความสะอาด	3.85	0.79	มาก
2.8 การช่วยเหลือกันเก็บขยะทันทีเมื่อพบเห็นตกหล่น ตามบริเวณโรงเรียน	4.65	0.81	มากที่สุด
2.9 การช่วยกันปรับปรุงสภาพของบริเวณที่ได้รับ มอบหมาย	3.80	0.88	มาก
2.10 การช่วยกันจัดบรรยากาศในบริเวณที่ตนรับผิดชอบ	3.90	0.61	มาก
โดยรวม	3.91	0.64	มาก

จากตารางที่ 12 พบว่า พฤติกรรมด้านการแต่งกายและการรักษาความสะอาด ของนักเรียนโรงเรียนหนองจรเข้เรืองศิลป์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.91$) พฤติกรรม ที่นักเรียนแสดงออกด้านการแต่งกายและการรักษาความสะอาด ที่มีค่าเฉลี่ยมากกว่าประเด็น อื่นๆ เรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก คือ นักเรียนไว้ทรงผมถูกต้อง ตามระเบียบของโรงเรียน และการให้ความสนใจและเอาใจใส่เก็บกวาดขยะในบริเวณที่ตนเอง รับผิดชอบ ($\bar{X}=4.80$) การรักษาความสะอาดของเล็บมือ เล็บเท้า ($\bar{X}=4.78$) และการไม่ขีด เขียนโต๊ะ เก้าอี้ ฝาผนังอาคารและห้องส้วม ($\bar{X}=4.75$) ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พฤติกรรมด้านการแต่งกายถูกต้องตามระเบียบ พฤติกรรมที่นักเรียนแสดงออกด้านการแต่งกายถูกต้องตามระเบียบ ที่มีค่าเฉลี่ยมากกว่า ประเด็นอื่นๆ เรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก คือ นักเรียนไว้ทรงผม ถูกต้องตามระเบียบของโรงเรียน ($\bar{X}=4.80$) นักเรียนสวมรองเท้า ถูงเท้าเข็มขัดถูกต้อง ตามระเบียบของโรงเรียน ($\bar{X}=4.60$) และนักเรียนปักชื่อ-สกุล อักษรย่อโรงเรียนอย่าง ครบถ้วน ($\bar{X}=4.55$)

พฤติกรรมด้านการแต่งกายสะอาด พฤติกรรมที่นักเรียนแสดงออกด้านการแต่งกาย สะอาด ที่มีค่าเฉลี่ยมากกว่าประเด็นอื่นๆ เรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ แรก คือ การรักษาความสะอาดของเล็บมือ เล็บเท้า ($\bar{X}=4.78$) การรักษาความสะอาด ของฟัน ($\bar{X}=4.70$) และการรักษาความสะอาดของร่างกาย ($\bar{X}=4.65$)

พฤติกรรมด้านการรักษาความสะอาด พฤติกรรมที่นักเรียนแสดงออกด้านการรักษา ความสะอาด พบว่ามีพฤติกรรมที่มีค่าเฉลี่ยมากกว่าประเด็นอื่นๆ เรียงลำดับตามค่าเฉลี่ย จากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก คือ การให้ความสนใจและเอาใจใส่เก็บกวาดขยะในบริเวณ ที่ตนเองรับผิดชอบ ($\bar{X}=4.80$) การไม่ขีดเขียนโต๊ะ เก้าอี้ ฝาผนังอาคารและห้องส้วม ($\bar{X}=4.75$) และการช่วยเหลือกันเก็บขยะทันทีเมื่อพบเห็นตกลงตามบริเวณ โรงเรียน ($\bar{X}=4.65$) ตามลำดับ

สรุปผลการประเมินพฤติกรรมการพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียนด้านการแต่งกายและการรักษา ความสะอาด ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อติดตามผลการพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียนด้านการแต่งกายและ การรักษาความสะอาด โรงเรียนหนองจรเข้เรืองศิลป์ จำแนกเป็นวิสัยทัศน์ด้านการแต่งกายถูกต้อง ตามระเบียบ สะอาด และการรักษาความสะอาดบริเวณ โรงเรียน โดยกลุ่มผู้ให้ข้อมูล ปรากฏ ดังนี้

1. ด้านการแต่งกายถูกต้องตามระเบียบ พบว่า นักเรียนได้แสดงออกถึงพฤติกรรมด้านการแต่งกายถูกต้องตามระเบียบ ซึ่งพฤติกรรมด้านการแต่งกายถูกต้องตามระเบียบ ที่มีค่าเฉลี่ยมากกว่าประเด็นอื่นๆ เรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก คือ นักเรียนไว้ทรงผมถูกต้องตามระเบียบของโรงเรียน นักเรียนสวมรองเท้าถูกต้องห้ามขัดถูกต้องตามระเบียบของโรงเรียน และนักเรียนปักชื่อ-สกุล อักษรย่อโรงเรียนอย่างครบถ้วน

2. พฤติกรรมด้านการแต่งกายสะอาด พบว่า นักเรียนได้แสดงออกถึงพฤติกรรมด้านการแต่งกายสะอาด มีค่าเฉลี่ยมากกว่าประเด็นอื่นๆ เรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก คือ การรักษาความสะอาดของเล็บมือ เล็บเท้า การรักษาความสะอาดของฟัน และการรักษาความสะอาดของร่างกาย

3. พฤติกรรมด้านการรักษาความสะอาด พบว่า นักเรียนได้แสดงออกถึงพฤติกรรมด้านการรักษาความสะอาด ซึ่งมีพฤติกรรมที่มีค่าเฉลี่ยมากกว่าประเด็นอื่น ๆ เรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก คือ การให้ความสนใจและเอาใจใส่เก็บกวาดขยะในบริเวณที่ตนเองรับผิดชอบ การไม่ขีดเขียนโต๊ะ เก้าอี้ ฝาผนังอาคาร และห้องส้วมและการช่วยเหลือกันเก็บขยะทันทีเมื่อพบเห็นตกหล่นตามบริเวณโรงเรียน ตามลำดับ